

عنوان مقاله:

انتساب مسئولیت بین المللی سازمان ها در پرتو قضیه بوسفروس

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات حقوق عمومی، دوره 52، شماره 4 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

احمد مومنی راد - دانشیار، گروه حقوق عمومی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

باقر روزبهانی - دانشجوی دکتری حقوق بین الملل دانشکده حقوق علوم سیاسی دانشگاه تهران (پیردیس البرز)، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

از دیوان اروپایی حقوق بشر به عنوان مهم ترین رکن قضائی حامی حقوق بشر و ناظر بر حسن اجرایی مقررات کنوانسیون اروپایی حقوق بشر نه تنها در سطح اروپا، بلکه در سطح جهان یاد می شود. این دیوان اگرچه با صدور آرای بی نظیر بحرامی و ساراماتی از میزان محبوبیت و مرجعیت خود به عنوان حامی حقوق بشر به شدت کاست، برای رهایی از این مشکل، به خود آمده و به سرعت با نقش آفرینی در قضیه بوسفروس و اعمال معیار «کنترل موثر» به جای «کنترل نهائی» در موضوع انتساب مسئولیت بین المللی، به معرفی فرضیه بوسفروس پرداخت و از این طریق به جایگاه نخستین خود در عرصه حمایت از قربانیان نقض حقوق بشر بازگشت کرده و از خود الگویی درخور شان (صرف نظر از پاره ای انتقادات موجه وارده به تصمیم دیوان) به جهانیان عرضه کرد. بنابراین اینکه فرضیه بوسفروس چیست و آیا اساسا تحولی در حمایت از حقوق بشر و قربانیان آن ایجاد کرده، موضوعی است که نوشتار حاضر با تحلیل رای بوسفروس درصدد شرح و بیان آن است.

کلمات کلیدی:

ایرلند، بوسفروس، دیوان اروپایی حقوق بشر، فرضیه بوسفروس، مسئولیت بین المللی، نقض حقوق بنیادین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1568872>

